

menneskerettigheder og herunder effektivisering af FN's indsats et af regeringens centrale prioritetsområder.

FN's Menneskerettighedskommission har i de senere år mistet troværdighed og er blevet stærkt politiseret. Begge dele har skadet kommissionens position som FN's centrale organ til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne overalt i verden. Det har tillige været en hæmsko for kommissionens arbejde, at den kun mødes én gang årligt i samlings af 6 ugers varighed. Reelt har arbejdet således været dikteret af kalenderen snarere end af behovet for at skride ind over for akutte krænkelse af menneskerettighederne.

Disse ting vil generalsekretærens forslag om at oprette et Menneskerettighedsråd kunne rette op på. Regeringen finder derfor, at en opgradering af Menneskerettighedskommissionen til et Menneskerettighedsråd vil udgøre et væsentligt skridt i retning af at effektivisere menneskerettighedsarbejdet i FN.

Også i den internationale miljøforvaltning er der behov for reformer. Ud over FN's miljøprogram, UNEP, har vi ca. 500 internationale miljø- eller miljørelaterede aftaler, hvoraf 20-30 er globale. Sekretariater og statspartsmøder er spredt rundt i verden. Ikke mindst for udviklingslandene er det vanskeligt at holde trit med dette store regel- og mødeapparat, når den hjemlige implementering samtidig skal sikres.

Der er derfor brug for en mere integreret struktur og en klar arbejdsdeling på det operationelle niveau, som skal overlades til udviklingsorganisationerne. I den forbindelse støtter regeringen, at der etableres en FN-organisation for miljø, en såkaldt United Nations Environment Organization, UNEO. Det er regeringens ambition, at der på 2005-topmødet igangsættes en proces, der kan føre til de ønskede reformer.

Ingen ansvarlige stater vil udtale sig imod den internationale retsorden, folkeretten, som det bærende tværgående princip for de aktører, der agerer på den internationale scene.

Kl. 17.50

Vi må erkende, at verden har forandret sig meget i løbet af blot den seneste generation. Regeringen ser således behov for at styrke forståelsen af og opbakningen til de grundlæggende principper i den internationale retsorden. Derfor forbereder jeg et særligt initiativ, der skal være med til at bringe os videre.

Danmark vil under næste års formandskab for Sikkerhedsrådet lægge op til en drøftelse af

de overordnede principper for styrkelse af den internationale retsorden. Frem herimod vil vi afholde en række arrangementer både i Danmark og New York for at holde temaet i fokus.

I Sikkerhedsrådets løbende arbejde med international retsorden vil et hovedtema for Danmark være opgør med straffrihed. Sikkerhedsrådets henvisning af situationen i Darfur til Den Internationale Straffedomstol var et reelt gennembrud for domstolen, og her indtog Danmark sammen med særlig vores europæiske partnere en aktiv og resultatorienteret rolle under intense forhandlinger, som førte til et godt resultat, nemlig at ICC er kommet i gang.

Den 24. maj afholdt vi i Sikkerhedsrådet en høring under det danske formandskab om Den Særlige Domstol for Sierra Leone. Den pådømmer de horrible overgreb, der blev begået under borgerkrigen i slutningen af 1990'erne, men den mangler endnu at få udleveret den tidligere liberiske præsident Charles Taylor, som sidder i Nigeria og er sigtet for forbrydelser mod menneskeheden.

Et andet hovedtema for Danmark er forholdet mellem sanktioner og menneskerettighedsbeskyttelse. Målrettede sanktioner er et uvurderligt instrument i Sikkerhedsrådets værktøjskasse, når det drejer sig om at bekæmpe terrorisme og lægge pres på beslutningstagere i konfliktsituationer. Men bagsiden af medaljen er, at individer risikerer at blive sat på sanktionslister på et bevismæssigt tyndt grundlag og har svært ved at komme af listerne igen. Derfor vil vi bidrage med løsningsforslag, så retssikkerheden forbedres.

Reglerne for magtanvendelse fylder meget i debatten. Danmark støtter generalsekretærens ønske om en klarere fælles forståelse af den internationale samfunds forpligtelse til om nødvendigt at bruge magt for at beskytte civilbefolkningen. Det drejer sig om tilfælde, hvor der begås folkedrab, etnisk udrensning og grove menneskerettighedskrænkelser, og mange stater har vist sig ude af stand eller er uvillige til at beskytte deres egne befolkninger.

Hvor og hvornår indtræder så forpligtelsen til at beskytte befolkningen?

Generalsekretæren lægger op til at fastlægge nogle generelle principper for magtanvendelse, som Sikkerhedsrådet bør gennemgå, inden der træffes beslutning. Det handler om truslens alvor, om en afklaring af formålet med en militær aktion, om hvorvidt andre metoder ud over militær indgriben vil kunne afværge truslen, om